

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2011. gada 5. maijā *

Lieta C-384/09

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši EKL 234. pantam, ko *Tribunal de grande instance de Paris* (Francija) iesniegusi ar lēmumu, kas pieņemts 2009. gada 9. septembrī un kas Tiesā reģistrēts 2009. gada 29. septembrī, tiesvedībā

Prunus SARL un

Polonium SA

pret

Directeur des services fiscaux.

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], tiesneši D. Švābi [*D. Šváby*], R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], E. Juhāss [*E. Juhász*] un Dž. Arestis [*G. Arestis*] (referents),

* Tiesvedības valoda — franču.

ģenerāladvokāts P. Kruss Viljalons [*P. Cruz Villalón*],
sekretāre R. Šereša [*R. Šereš*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2010. gada 23. septembra tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

- *Prunus SARL* un *Polonium SA* vārdā — P. Gijē [*P. Guillet*] un E. Klemāns [*E. Clément*], advokāti,
- Francijas valdības vārdā — Ž. de Bergess [*G. de Bergues*], A. Adams [*A. Adam*] un Ž. S. Pilcers [*J.-S. Pilczer*], pārstāvji,
- Beļģijas valdības vārdā — Ž. K. Allo [*J.-C. Halleux*] un M. Žakobsa [*M. Jacobs*], pārstāvji,
- Dānijas valdības vārdā — B. Veisa Foga [*B. Weis Fogh*], pārstāve,
- Igaunijas valdības vārdā — L. Uibo [*L. Uibo*], pārstāvis,
- Spānijas valdības vārdā — M. Munjoss Peress [*M. Muños Pérez*], pārstāvis,

- Itālijas valdības vārdā — Dž. Palmjēri [*G. Palmieri*], pārstāve, kurai palīdz P. Džentili [*P. Gentili*], *avvocato dello Stato*,

- Nīderlandes valdības vārdā — K. Viselsa [*C. Wissels*] un B. Kopmane [*B. Koopman*], pārstāves,

- Zviedrijas valdības vārdā — A. Falka [*A. Falk*] un K. Meijere-Seica [*C. Meyer-Seitz*], pārstāves,

- Apvienotās Karalistes valdības vārdā — H. Volkere [*H. Walker*], pārstāve, kurai palīdz S. Forda [*S. Ford*], *barrister*,

- Eiropas Komisijas vārdā — R. Liāls [*R. Lyal*] un Ž. P. Kepenns [*J.-P. Keppenne*], pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2010. gada 9. decembra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par LESD 63. un nākamo pantu interpretāciju. Šajā lietā izvirzītie jautājumi būtībā nozīmē, ka ir jānosaka, vai, pirmkārt,

Francijas nodoklis nekustamo īpašumu, kas Francijā pieder citā dalībvalstī dibinātai sabiedrībai, tirgus vērtībai ir piemērojams arī tad, ja sabiedrība ir dibināta aizjūras zemēs un teritorijās (AZT), kas šajā lietā ir Britu Virdžīnu salas, un, otrkārt, vai solidāra atbildība par šī nodokļa samaksu, kas attiecas uz ikvienu juridisko personu, kura ir saistīta ar minētā nodokļa parādnieku un nekustamajiem īpašumiem Francijā, ir kapitāla brīvas aprites ierobežojums.

- 2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Prunus SARL* (turpmāk tekstā — “*Prunus*”) un *Polonium SA* (turpmāk tekstā — “*Polonium*”), no vienas puses, un *directeur général des impôts* un *directeur des services fiscaux d’Aix-en-Provence* (turpmāk tekstā abi iepriekš minētie kopā saukti — “Francijas nodokļu iestāde”), no otras puses, par to, ka *Prunus* bija solidāri jāmaksā nodoklis, ko piemēro juridiskām personām Francijā piederoša nekustamā īpašuma tirgus vērtībai (turpmāk tekstā — “nodoklis 3 % apmērā”) un kurš bija jāmaksā divām sabiedrībām, kurām ir līdzdalība *Prunus* pamatkapitālā.

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 1991. gada 25. jūlijā Padome pieņēma Lēmumu 91/482/EEK par aizjūras zemju un teritoriju asociāciju ar Eiropas Ekonomikas kopienu (OV L 263, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Sestais lēmums par AZT”), kas bija piemērojams līdz 2001. gada 1. decembrim.

- 4 Attiecībā uz kapitāla apriti Sestā lēmuma par AZT 180. panta 1. punktā ir paredzēts šādi:

“Attiecībā uz kapitāla apriti, kas saistīta ar investīcijām un kārtējiem maksājumiem, AZT un Kopienas dalībvalstu kompetentās iestādes maiņas operāciju jomā atturas no tādu pasākumu pieņemšanas, kuri ir nesaderīgi ar to pienākumiem, kas izriet no šī lēmuma noteikumiem preču un pakalpojumu tirdzniecības, uzņēmējdarbības un rūpnieciskās sadarbības jomā. Tomēr minētie pienākumi neliedz piemērot nepieciešamos aizsardzības pasākumus tādu iemeslu dēļ, kas saistīti ar nopietnām ekonomiskām grūtībām vai būtiskām maksājumu bilances problēmām.”

- 5 2001. gada 27. novembrī Padome pieņēma lēmumu 2001/822/EK par aizjūras zemi un teritoriju asociāciju ar Eiropas Kopienu (“Lēmums par aizjūras asociāciju”) (OV L 314, 1. lpp.; turpmāk tekstā — “Septītais lēmums par AZT”), kas stājās spēkā 2001. gada 2. decembrī.

- 6 Attiecībā uz kapitāla apriti Septītā lēmuma par AZT 47. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir paredzēts, ka, neskarot šī panta 2. punktu, “attiecībā uz darījumiem maksājumu bilances kapitāla kontā dalībvalstis un AZT iestādes nepiemēro ierobežojumus brīvai kapitāla aprītei saistībā ar tiešiem ieguldījumiem sabiedrībās, kas izveidotas saskaņā ar uzņēmējas dalībvalsts, zemes vai teritorijas tiesību aktiem, un nodrošina, ka līdzekļus, ko veido šie ieguldījumi, un visu peļņu, kas no tiem rodas, var saņemt un repatriēt”. Šī panta 2. punktā ir paredzēts, ka Eiropas Savienībai, dalībvalstīm un AZT

ir tiesības veikt pasākumus, kas *mutatis mutandis* minēti tostarp LESD 64. pantā sa-
skaņā ar tajā paredzētajiem nosacījumiem.

Valsts tiesības

- 7 Francijas *Code général des impôts* [Vispārējā nodokļu kodeksa] (turpmāk tekstā — “*CGI*”) 990.D un nākamie panti ir daļa no Francijas likumdevēja veiktajiem pasākumiem, lai novērstu noteikta veida izvairīšanos no nodokļu maksāšanas.

- 8 *CGI* 990.D pantā, redakcijā, kādā tas piemērojams faktiskajiem apstākļiem pamata lietā, ir paredzēts:

“Juridiskām personām, kurām tieši vai pastarpināti pieder viens vai vairāki nekustamie īpašumi, kas atrodas Francijā, vai kurām ir lietu tiesības uz šādiem īpašumiem, ir jāmaksā ikgadējs nodoklis 3% apmērā no šo īpašumu vai tiesību tirgus vērtības.

Tiek uzskatīts, ka juridiskai personai Francijā pastarpināti pieder īpašumi vai lietu tiesības, ja tā neatkarīgi no formas vai līdzdalības lieluma ir dalībniece citā juridiskā personā, kurai pieder šie īpašumi vai tiesības vai arī kura pati ir dalībniece trešajā juridiskajā personā, kurai pašai vai pastarpināti pieder īpašumi vai tiesības. Šis noteikums ir piemērojams neatkarīgi no saistīto juridisko personu skaita.”

- 9) CGI 990.E pantā, redakcijā, kādā tas piemērojams faktiskajiem apstākļiem pamata lietā, ir paredzēts:

“990.D pantā minētais nodoklis netiek piemērots:

1) juridiskām personām, kuru nekustamie īpašumi Francijā 990.D panta izpratnē veido mazāk kā 50% no visiem to līdzekļiem, kas atrodas Francijā. Šī noteikuma piemērošanas nolūkā nekustamajā īpašumā netiek iekļauti īpašumi, kurus 990.D pantā minētās juridiskās personas vai saistītās personas izmanto komercdarbībā, kas nav saistīta ar nekustamo īpašumu;

2) juridiskām personām, kuru juridiskā adrese atrodas tādā valstī vai teritorijā, kura ar Franciju ir noslēgusi nolīgumu par administratīvās palīdzības sniegšanu, lai novērstu krāpšanu nodokļu jomā un izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, un kuras katru gadu ne vēlāk kā 15. maijā 990.F pantā minētajā rīkojumā noteiktajā vietā deklarē 1. janvārī tām piederējušo nekustamo īpašumu atrašanās vietu, aprakstu un vērtību, šo personu dalībnieku identitāti un adresi minētajā datumā, kā arī katram no šiem dalībniekiem piederošo daļu vai akciju skaitu;

3) juridiskām personām, kuru valdes faktiskā atrašanās vieta ir Francijā, vai citām juridiskām personām, kurām saskaņā ar kāda līguma noteikumiem nedrīkst uzlikt lielāku nodokļu slogu, ja šīs personas katru gadu paziņo vai uzņemas un izpilda pienākumu pēc nodokļu administrācijas lūguma paziņot tai par tām 1. janvārī piederējušo īpašumu atrašanās vietu un aprakstu, par to akcionāru, partneru vai citu locekļu identitāti un adresi, par katram šādam akcionāram, partnerim vai citam loceklim piederošo akciju skaitu, daļu skaitu vai citām tiesībām un sniegt pierādījumus par to fiskālo rezidenci. Pienākums tiek uzlikts dienā, kad juridiskā persona iegādājas īpašumus vai lietu tiesības vai kļūst par [citas juridiskas personas] dalībnieci, kā minēts

990.D pantā, vai — attiecībā uz īpašumiem, tiesībām un dalību, kuru īpašniece tā jau bija 1993. gada 1. janvārī, — ne vēlāk kā 1993. gada 15. maijā;

[..].”

- ¹⁰ CGI 990.F pantā, redakcijā, kādā tas piemērojams faktiskajiem apstākļiem pamata lietā, ir paredzēts:

“Pienākumu maksāt nodokli rada taksācijas gada 1. janvārī īpašumā esošie nekustamie īpašumi vai tiesības, izņemot īpašumu, kas pienācīgi iekļauts juridisko personu, kas nodarbojas ar īpašumu pārdošanu vai attīstīšanu, uzkrājumos. Ja pastāv līdzdalību virkne, pienākums maksāt nodokli ir juridiskajai personai vai personām, kuras šajā virknē ir visciešāk saistītas ar nekustamajiem īpašumiem vai nekustamo īpašumu tiesībām un kuras nav atbrīvotas no pienākuma maksāt nodokli, pamatojoties uz 990.E panta 2. vai 3. punktu. Ikvienu juridiskā persona, kas ir saistīta ar nodokļa parādnieku vai parādniekiem un nekustamajiem īpašumiem vai nekustamo īpašumu tiesībām, ir solidāri atbildīga par šī nodokļa samaksu.

Juridiskā persona, kas, neizpildot 990.E panta 3. punktā paredzēto pienākumu, ir iekļauta 990.D pantā paredzētā nodokļa piemērošanas jomā, var tikt atbrīvota [no nodokļa], sākot ar gadu, kurā tā paziņo nodokļu iestādei minētajā 3. punktā paredzēto informāciju un uzņemas jaunu pienākumu paziņot šai iestādei pēc tās pieprasījuma minēto informāciju vēlāk.

Nodokļu maksātājiem ne vēlāk kā katra gada 15. maijā ir jādeklarē attiecīgo nekustamo īpašumu un nekustamā īpašuma tiesību stāvoklis, saturs un vērtība. Šo deklarāciju kopā ar nodokļa samaksu [apliecinošu dokumentu] iesniedz vietā, kas noteikta ar ministra, kurš atbild par budžetu, rīkojumu.

Nodoklis tiek ieturēts saskaņā ar tiesību normām, kas regulē [sabiedrības] reģistrāciju, un attiecībā uz to ir piemērojami šajās normās paredzētie sodi un garantijas. Tāpat attiecībā uz nodokli ir piemērojami 223.d A panta noteikumi.

Nekustamā īpašuma nodošanas gadījumā pārstāvis, kas norādīts 244.a A panta 1. punktā, ir atbildīgs par nodokļa, kas maksājams pēc stāvokļa šajā brīdī, samaksu.”

Pamata prāva un prejudiciālie jautājumi

- 11 Sabiedrības *Prunus*, kuras juridiskā adrese ir Francijā, kapitāldaļas 100% apmērā pieder saskaņā ar Luksemburgas tiesībām dibinātai holdinga sabiedrībai *Polonium*, kuras juridiskā adrese ir Luksemburgā. Šis iepriekš minētās sabiedrības kapitāldaļas 50% apmērā pieder sabiedrībai *Lovett Overseas SA* un 50% apmērā — sabiedrībai *Grebell Investments SA* (turpmāk tekstā — “*Lovett un Grebell*”), kuras reģistrētas Britu Virdžīnu salās.
- 12 No 1998. līdz 2002. gadam *Prunus* tieši vai pastarpināti piederēja vairāki nekustamie īpašumi, kas atrodas Francijā.
- 13 *Prunus* un *Polonium* izpildīja savus deklarēšanas pienākumus un, pamatojoties uz CGI 990.E pantu, tika atbrīvotas no pienākuma maksāt nodokli 3% apmērā.
- 14 Savukārt *Lovett un Grebell*, kas ir līdzdalības ķēdes pēdējie posmi, tika noteikts pienākums samaksāt šo nodokli, kas piemērojams *Prunus* tieši vai netieši Francijā piederošo nekustamo īpašumu tirgus vērtībai, proti, 50% apmērā katrai no šīm sabiedrībām, jo attiecībā uz tām nav izpildīti CGI 900.E panta trešajā daļā paredzētie nosacījumi, lai piemērotu atbrīvojumu no nodokļa maksāšanas pienākuma.

- 15 2005. gada 19. septembrī un 2006. gada 24. janvārī Francijas nodokļu iestāde, pamatojoties uz to, ka *Prunus* ir solidāri atbildīga par nodokļa 3% apmērā, kas ir jāmaksā *Lovett* un *Grebell*, samaksu, pieprasīja *Prunus* samaksāt summas, kuras atbilstoši 2003. gada 7. maijā nosūtītajiem paziņojumiem par nodokļu maksājumu apmēru bija pienākums maksāt minētajām sabiedrībām. Tā kā ar 2006. gada 12. decembra lēmumu tika noraidītas *Prunus* sūdzības, ko tā iesniedza 2005. gada 30. septembrī un 2006. gada 8. februārī, *Prunus* šo lēmumu par [sūdzību] noraidīšanu pārsūdzēja *Tribunal de grande instance de Paris*, lai tiktu atbrīvota no minētā nodokļa samaksas par 2001. un 2002. gadu kā solidāra šī nodokļa maksātāja.
- 16 *Tribunal de grande instance de Paris* atļāva *Polonium* iestāties lietā *Prunus* prasījumu atbalstam, jo *Polonium* pieder visas šīs sabiedrības kapitāla daļas.
- 17 Šajos apstākļos *Tribunal de grande instance de Paris* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

“1) Vai EK līguma 56. un nākamie panti pieļauj tādu tiesisko regulējumu, kāds paredzēts *Code général des impôts* 990.D un nākamajos pantos, kas juridiskām personām ar vadības faktisko atrašanās vietu Francijā vai — kopš 2008. gada 1. janvāra — kādā no Eiropas Savienības dalībvalstīm piešķir iespēju saņemt atbrīvojumu no apstrīdētā nodokļa un kas — ciktāl tas attiecas uz juridiskām personām ar vadības faktisko atrašanās vietu trešās valsts teritorijā — šādas iespējas izmantošanu padara atkarīgu no tā, vai starp Franciju un šo valsti ir noslēgts administratīvās sadarbības nolīgums par krāpšanas un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas novēršanu, vai arī no tā, ka, piemērojot nolīgumā ietvertu atrunu par nediskrimināciju pilsonības dēļ, šīm juridiskajām personām nav jāmaksā lielāks nodoklis nekā tas, kas jāmaksā juridiskām personām, kuru vadības faktiskā atrašanās vieta ir Francijā?

- 2) Vai EK līguma 56. un nākamie panti pieļauj tādu tiesisko regulējumu, kāds paredzēts *Code général des impôts* 990.F pantā, saskaņā ar kuru nodokļu dienesti var paredzēt solidāru atbildību par *Code général des impôts* 990.D un nākamajos pantos paredzētā nodokļa samaksu visām juridiskajām personām, kas ir saistītas ar nodokļa parādnieku(-iem) un nekustamo īpašumu vai tiesībām uz to?”

Par prejudiciālajiem jautājumiem

Par pirmo jautājumu

- ¹⁸ Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai kapitāla brīvas aprites princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamata lietā, saskaņā ar kuru no pienākuma maksāt nodokli attiecībā uz nekustamo īpašumu, kas atrodas Savienības dalībvalstī, tirgus vērtību tiek atbrīvotas sabiedrības, kuru juridiskā adrese ir šajā valstī, un saskaņā ar kuru šis atbrīvojums, lai to piemērotu sabiedrībai, kuras juridiskā adrese ir AZT, ir pakļauts vai nu nosacījumam par to, ka starp minēto dalībvalsti un šo teritoriju ir noslēgts administratīvās sadarbības nolīgums par krāpšanas un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas novēršanu, vai nosacījumam, ka, piemērojot nolīgumā ietvertu atrunu par nediskrimināciju atkarībā no [sabiedrības] dibināšanas vietas, šīm juridiskajām personām nav jāmaksā lielāks nodoklis nekā tas, kas jāmaksā juridiskām personām, kuras ir nodibinātas dalībvalstī.
- ¹⁹ Tā kā Britu Virdžīnu salas, kurās ir reģistrētas *Lovett* un *Grebell*, ir iekļautas LESD II pielikumā ietvertajā AZT sarakstā, ir jāpārbauda, vai LESD 63. pants attiecas uz kapitāla apriti starp dalībvalstīm un AZT.

- 20 Šajā ziņā ir jākonstatē, ka saskaņā ar LESD 63. pantu ir aizliegti “visi kapitāla aprites ierobežojumi dalībvalstu, kā arī dalībvalstu un trešo valstu starpā”. Ņemot vērā šīs normas neierobežoto piemērošanas jomu, ir jāuzskata, ka tā noteikti attiecas uz kapitāla plūsmu virzienā uz un no AZT.
- 21 Šādos apstākļos ir jāizvērtē, vai tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamata lietā var radīt šķērslī kapitāla brīvai aprītei.
- 22 Ir jāatgādina, ka Tiesa attiecīgo valsts tiesisko regulējumu pamata lietā LESD 63. panta kontekstā jau ir vērtējusi 2007. gada 11. oktobra spriedumā lietā C-451/05 *ELISA* (Krājums, I-8251. lpp.) un 1992. gada 2. maija Līguma par Eiropas Ekonomikas zonu (OV 1994, L 1, 3. lpp.) 40. panta kontekstā — 2010. gada 28. oktobra spriedumā lietā C-72/09 *Établissements Rimbaud* (Krājums, I-10659. lpp.). No iepriekš minētā sprieduma lietā *ELISA* (60. punkts) izriet, ka tāds pārrobežu ieguldījums nekustamajā īpašumā kā pamata lietā ir kapitāla aprīte LESD 63. panta izpratnē.
- 23 Iepriekš minētajos spriedumos lietā *ELISA* un lietā *Établissements Rimbaud* jau ir konstatēts, ka tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamata lietā ir šķērslis kapitāla brīvai aprītei, jo, lai juridiskajām personām, kuru valdes faktiskā atrašanās vieta nav Francijā, būtu tiesības uz atbrīvojumu [no nodokļa], tām saskaņā ar *CGI* 990.E panta 2. un 3. punktu, atšķirībā no citiem nodokļu maksātājiem, tiek piemērots papildu nosacījums, proti — nolīguma, kas noslēgts starp Francijas Republiku un attiecīgo valsti, esamība. Ja nav šāda nolīguma, juridiskajai personai, kuras valdes atrašanās vieta nav Francijā, saskaņā ar *CGI* 990.D pantu un 990.E panta 2. un 3. punktu ir liegta iespēja pieprasīt atbrīvojumu no nodokļa 3% apmērā. Šis papildu nosacījums var *de facto* radīt šai juridisko personu kategorijai pastāvīgu režīmu, saskaņā ar kuru tās nav

atbrīvotas no minētā nodokļa, tādējādi šīm sabiedrībām nerezidentēm ieguldījumu veikšanu nekustamajā īpašumā Francijā padarot mazāk pievilcīgu.

- 24 Pamata lietā ir skaidrs, ka starp Francijas Republiku un Britu Virdžīnu salām nav noslēgts ne administratīvās sadarbības nolīgums par krāpšanas un izvairīšanās no nodokļu maksāšanas novēršanu, ne arī nolīgums, saskaņā ar kuru juridiskajām personām, kuru juridiskā adrese nav Francijā, nav jāmaksā lielāks nodoklis nekā tas, kas jāmaksā juridiskajām personām, kuru juridiskā adrese ir šajā dalībvalstī.
- 25 No tā izriet, ka juridiskajām personām, kuru juridiskā adrese ir Britu Virdžīnu salās, ir liegta iespēja saņemt atbrīvojumu no nodokļa 3% apmērā. Līdz ar to šis regulējums šīm sabiedrībām nerezidentēm ieguldījumus nekustamajā īpašumā Francijā padara mazāk pievilcīgus. Tādēļ attiecīgās tiesību normas pamata lietā minētajām sabiedrībām veido kapitāla brīvas aprites ierobežojumu, kas principā saskaņā ar LESD 63. pantu ir aizliegts.
- 26 Tomēr vēl ir jāizvērtē, vai, kā to apgalvo Francijas valdība un Eiropas Komisija, tādu ierobežojumu kā pamata lietā var uzskatīt par ierobežojumu, kurš saskaņā ar LESD 64. panta 1. punkta piemērošanas noteikumiem pastāvēja 1993. gada 31. decembrī.
- 27 Atbilstoši LESD 64. panta 1. punktam kapitāla brīves aprites ierobežojuma aizliegums LESD 63. panta izpratnē neliedz attiecināt uz trešajām valstīm ierobežojumus, kas 1993. gada 31. decembrī pastāvējuši valstu vai Savienības tiesību aktos par kapitāla apriti starp dalībvalstīm un trešajām valstīm, ja tā ietver tiešas investīcijas, tai skaitā investīcijas nekustamajā īpašumā.

- 28 Šajā ziņā ir jānosaka, pirmkārt, vai Līguma normu par kapitāla brīvu apriti piemērošanas nolūkā AZT ir jāpielīdzina dalībvalstīm vai trešajām valstīm.
- 29 Ir jāatgādina, ka Tiesa jau ir nospriedusi, ka attiecībā uz AZT īpašs, Līguma ceturtajā daļā noteikts asociācijas režīms ir piemērojams tādējādi, ka Līguma vispārējie noteikumi, kuru teritoriālā piemērojamība principā ir ierobežota vienīgi ar dalībvalstīm, bez tiešas atsauces nav piemērojami (skat. 1992. gada 12. februāra spriedumu lietā C-260/90 *Leplat, Recueil*, I-643. lpp., 10. punkts; 1999. gada 28. janvāra spriedumu lietā C-181/97 *van der Kooy, Recueil*, I-483. lpp., 37. punkts; 2001. gada 22. novembra spriedumu lietā C-110/97 *Nīderlande/Padome, Recueil*, I-8763. lpp., 49. punkts, kā arī 2006. gada 12. septembra spriedumu lietā C-300/04 *Eman un Sevinger*, Krājums, I-8055. lpp., 46. punkts). Tādējādi Savienības tiesību normas ir piemērojamas AZT analogi dalībvalstīm vienīgi tad, ja Savienības tiesībās ir tieši paredzēta šāda AZT pielīdzināšana dalībvalstīm.
- 30 Ir jākonstatē, ka Līgumā par Eiropas Savienību un Līgumā par Eiropas Savienības darbību nav ietverta neviena tieša norāde uz kapitāla apriti starp dalībvalstīm un AZT.
- 31 No tā izriet, ka attiecībā uz AZT ir piemērojama LESD 63. pantā paredzētā kapitāla aprites liberalizācija šo teritoriju kā trešo valstu statusā.
- 32 Šādu interpretāciju apstiprina Septītā lēmuma par AZT, kas ir pieņemts brīdī, kad attiecībā uz trešajām valstīm tika liberalizēta kapitāla aprite, normas. Minētā lēmuma 47. panta 2. punktā ir paredzēts, ka LESD 64. pants attiecībā uz AZT ir piemērojams *mutatis mutandis*.

- 33 Turpinājumā ir jāizvērtē, vai tādu ierobežojumu, kāds izriet no attiecīgajiem tiesību aktiem pamata lietā, var uzskatīt par ierobežojumu, kas pastāvēja 1993. gada 31. decembrī.
- 34 Šajā ziņā Tiesa jau ir nospriedusi, ka ierobežojuma, kas pastāvēja 1993. gada 31. decembrī, jēdziens paredz, ka tiesību normām, kurās ietilpst attiecīgais ierobežojums, kopš šā datuma nepārtraukti ir bijis jābūt attiecīgās dalībvalsts tiesību sistēmas daļai. Ja tas būtu citādi, dalībvalsts jebkurā brīdī varētu kapitāla aprītei uz trešajām valstīm vai no tām no jauna ieviest ierobežojumus, kuri valsts tiesību sistēmā pastāvēja 1993. gada 31. decembrī, bet netika saglabāti (2007. gada 18. decembra spriedums lietā C-101/05 A, Krājums, I-11531. lpp., 48. punkts).
- 35 No Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka attiecīgais tiesiskais regulējums pamata lietā tika pieņemts ar 1992. gada 30. decembra likumu Nr. 92-1376 par Finanšu likumu 1993. gadam (*JORF* Nr. 304, 1992. gada 31. decembris), kas stājās spēkā 1993. gada 1. janvārī. Tātad no šī tiesību akta izrietošais ierobežojums AZT izcelsmes kapitāla brīvai aprītei pastāvēja pirms LESD 64. panta 1. punktā paredzētā datuma, proti, pirms 1993. gada 31. decembra.
- 36 Turklāt netiek apstrīdēts, ka tiesiskā regulējuma, kas bija spēkā 1993. gada 31. decembrī, un tiesiskā regulējuma, kas piemērojams attiecīgajos 2001. un 2002. finanšu gados pamata lietā, normu formulējumā ir vienīgi dažas redakcionāla rakstura atšķirības, kuras nekādi neietekmē tiesību normu, kas ir konkrētās dalībvalsts tiesību sistēmas daļa kopš 1993. gada 31. decembra, konsekvento nepārtrauktību.
- 37 No tā izriet, ka tāds ierobežojums kā tas, kas izriet no valsts tiesiskā regulējuma pamata lietā, ir atļauts attiecībā uz AZT saskaņā ar LESD 64. panta 1. punktu.

- 38 Šādos apstākļos uz pirmo uzdoto jautājumu ir jāatbild, ka LESD 64. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka LESD 63. pants neliedz piemērot valsts tiesību aktu, kas pastāvēja 1993. gada 31. decembrī, kurā ir paredzēts atbrīvojums no nodokļa attiecībā uz Savienības dalībvalstī esošo nekustamo īpašumu tirgus vērtību tām sabiedrībām, kuru juridiskā adrese ir šajā valstī, un kurā ir paredzēts nosacījums, ka šis atbrīvojums sabiedrībai, kuras juridiskā adrese ir AZT, ir piemērojams, ja starp minēto dalībvalsti un šo teritoriju ir noslēgts administratīvās sadarbības līgums krāpšanas un izvairīšanās no nodokļu samaksas apkarošanas jomā, vai nosacījums, ka, piemērojot nolīgumā ietvertu atrunu par nediskrimināciju pilsonības dēļ, šim juridiskajām personām nav jāmaksā lielāks nodoklis nekā tas, kas jāmaksā juridiskajām personām, kuras ir dibinātas šajā pašā dalībvalstī.

Par otro jautājumu

- 39 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz otro jautājumu nav jāatbild.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 40 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospiež:

LESD 64. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka LESD 63. pants neliedz piemērot valsts tiesību aktu, kas pastāvēja 1993. gada 31. decembrī, kurā ir paredzēts atbrīvojums no nodokļa attiecībā uz Savienības dalībvalstī esošo nekustamo īpašumu tirgus vērtību tām sabiedrībām, kuru juridiskā adrese ir šajā valstī, un kurā ir paredzēts nosacījums, ka šis atbrīvojums sabiedrībai, kuras juridiskā adrese ir aizjūras zemēs un teritorijās, ir piemērojams, ja starp minēto dalībvalsti un šo teritoriju ir noslēgts administratīvās sadarbības līgums krāpšanas un izvairīšanās no nodokļu samaksas apkarošanas jomā, vai nosacījums, ka, piemērojot nolīgumā ietvertu atrunu par nediskrimināciju pilsonības dēļ, šim juridiskajām personām nav jāmaksā lielāks nodoklis nekā tas, kas jāmaksā juridiskajām personām, kuras ir dibinātas šajā pašā dalībvalstī.

[Paraksti]